سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَّاحِدَ عَشْرَةَ اٰيَةً اِثْنَا عَشَرَ رُكُوعًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿١﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا
لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ
اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ
الْغٰفِلِيْنَ ﴿٣﴾ اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰٓاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ اَحَدَ
عَشَرَ كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ﴿٤﴾

منزل ٣

సూరయే యూసుఫ్ 12-మక్కీ, రుకూ-12, ఆయతెౕ- 111

బిస్మిల్లా హిర్రహ్మా నిర్రహీమ్.

1. అలిఫ్-లామ్-రా. తిల్క-ఆయాతుల్-కితాబిల్-ముబీన్.
2. ఇన్నా-అన్-జల్నాహు-ఖుర్-ఆనన్-అర-బియ్యల్-ల-అల్ల-కుమ్-తత్-ఖిలూన్. 3. నహ్-ను-నఖుస్సు-అలైక-అహ్-సనల్-ఖసనీ-బిమా-ఔ-హైనా-ఇలైక-హాజల్-ఖుర్-ఆన. వ-ఇన్-కున్త-మిన్-ఖబ్-లిహీ-ల-మినల్-గాఫిలీన్.
4. ఇజ్-ఖాల-యూసుపు-లి-అబీహి-యా-అబతి-ఇన్నీ-రఐతు-అహద-అషర-కౌ-కబన్-వష్-షమ్స-వల్-ఖమర-రఐ-తుహుమ్-లీ-సాజిదీన్.

సూరయే యూసుఫ్ 12-మక్కీ 111. వాక్యములు.

ఈ సూరాలో హజ్రత్ యూసుఫ్ ప్రవక్త విషయము గలదు. కావున దీనికి సూరయే యూసుఫ్ అని పేరు.

అమిత దయగలవాడును ప్రేమించువాడునగు అల్లాహ్ పేరున

1. అలిఫ్ లామ్ రా (దేవుఁడు మానవులందఱి కర్మలను చూచుచున్నాఁడు అని తెలిసికొనునది) ఇవి స్పష్టమైన గ్రంథ వాక్యములు. 2. మీరు గ్రహించుటకై ఖురానును అరబీ భాషలో పంపితిమి. 3. మేము నీకు పంపిన ఈ ఖురాను మూలమున చాల ఉత్తమమైన ఒక విషయము తెలుపుచున్నాము. దీనికి పూర్వము నీ కిది తెలియకుండెను. 4. యూసుపు తన తండ్రితో "ఓ నాయనా! నాకు స్వప్నములో పదునొకండు నక్షత్రములును సూర్య చంద్రులును కనఁబడిరి. వారునాకు సాష్టాంగపడు చుండుటను నేను చూచితిని" అని చెప్పినపుడు.

5. ఖాల-యా-బునయ్య-లా-తఖ్-సుస్-రూయాక-అలా-ఇఖ్-వతిక-ఫ-యకీదూ-లక-కైదన్-ఇన్నష్-షైతాన-లిల్-ఇన్-సాని అదువ్వుమ్-ముబీన్. 6. వ-కజా-లిక-యజ్-తబీక-రబ్బుక-వ-యు-అల్లి-ముక-మిన్-తా-వీలిల్-అహాదీసి-వ-యుతిమ్ము-నిఅ్-మత-హూ-అలైక-వ-అలా-ఆలి-యఅ్-ఖూబ-కమా-అతమ్మహా-అలా-అబ-వైక-మిన్-ఖబ్లు-ఇబ్రాహీమ-వఇస్-హాఖ-ఇన్న-రబ్బక-అలీమున్-హకీమన్. 7. లఖద్-కాన-ఫీ-యూసుఫ-వఇఖ్-వతిహీ-ఆయాతుల్-లిస్-సాఇ-లీన్. 8. ఇజ్-ఖాలూ-ల-యూసుఫు-వ-అఖూహు-అహబ్బు-ఇలా-అబీనా-మిన్నా-వ-నహ్‌ను-ఉస్-బతున్-ఇన్న-అబానా-లఫీ-జలా-లిమ్-ముబీన్. 9. ఉఖ్‌తులూ-యూసుఫ-అవిత్-రహూహు-అర్-జన్-యఖ్‌లు-లకుమ్-వజ్‌హు-అబీకుమ్-వ-తకూనూ-మిమ్-బఅ్-దిహీ-ఖౌ-మన్ సాలి-హీన్. 10. ఖాల-ఖాఇ-లుమ్-మిన్-హుమ్-లా-తఖ్-తులూ-యూసుఫ-వ-అల్-ఖూహు-ఫీ-గయా-బతిల్-జుబ్బి-యల్-తఖిత్‌హు-బఅ్-జుస్-సయ్యారతి-ఇన్-కున్తుమ్-ఫా-ఇలీన్. 11. ఖాలూ-యా-అబానా-మా-లక-లా-తామన్నా-అలా-యూసుఫ-వ-ఇన్నా-లహూ-ల-నాసేహూన్. 12. అర్-సిల్‌హు-మఅనా-గదన్-యర్-తఅ్-వ-యల్-అబ్-వ-ఇన్నా-లహూ-ల-హాఫి-జూన్. 13. ఖాల-ఇన్నీ-ల-యహ్-జును-నీ-అన్-తజ్-హబూ-బిహీ-వ-అఖాఫు-అన్-యా-కుల-హుజ్-జీబు-వ-అన్-తుమ్-అన్‌హు-గాఫిలూన్. 14. ఖాలూ-లఇన్-అకల-హుజ్-జీబు-వ-నహ్‌ను-ఉస్-బతున్-ఇన్నా-ఇజల్-లఖాసిరూన్.

وما من دآبة ١٢ ٢٣٧ يوسف ١٢

قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيْدُوْا لَكَ
كَيْدًا ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝٥ وَكَذٰلِكَ
يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ
عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوْبَ كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ
اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝٦ لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ
وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيٰتٌ لِّلسَّآئِلِيْنَ ۝٧ اِذْ قَالُوْا لَيُوْسُفُ وَاَخُوْهُ اَحَبُّ
اِلٰٓى اَبِيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ؕ اِنَّ اَبَانَا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٨
اقْتُلُوْا يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا يَّخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيْكُمْ وَ
تَكُوْنُوْا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ ۝٩ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوْا
يُوْسُفَ وَاَلْقُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ
اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۝١٠ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَا لَكَ لَا تَاْمَنَّا عَلٰى يُوْسُفَ
وَاِنَّا لَهٗ لَنٰصِحُوْنَ ۝١١ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَّرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا
لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ۝١٢ قَالَ اِنِّيْ لَيَحْزُنُنِيْٓ اَنْ تَذْهَبُوْا بِهٖ وَاَخَافُ
اَنْ يَّاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُوْنَ ۝١٣ قَالُوْا لَئِنْ
اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّآ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ۝١٤

منزل ٣

5. "ఓ నా చిన్నకుమారా! నీ స్వప్నము నీ సోదరులకు తెలుపకుము. అపుడు వారు నినుగూర్చి కుట్రలు పన్నుదురు. నిశ్చయముగ సైతాను మానవునకు స్పష్టమైన విరోధి. 6. ఇట్లు నీ ప్రభువు నిన్ను ఎన్నుకొనును. విషయముల వాస్తవమును నీకు తెలుపును. నీ తాత ముత్తాతలగు ఇబ్రాహీమును ఇస్‌హాఖును సంపూర్ణముగ ఎట్లు అనుగ్రహించెనో అటులే నీకును యాఖూబు యింటివారికిని సంపూర్ణముగ తన"యనుగ్రహ మొసంగును. నిశ్చయముగ నీ ప్రభువు సర్వజ్ఞుఁడు వివేచనాపరుఁడు' అని ఆయన పలికెను. 7. ప్రశ్నించువారి కొఱకు యూసుపు యొక్కయు అతని సోదరుల యొక్కయు కథలోనిశ్చయముగ సూచనలున్నవి. 8. 'యూసుపును అతని తమ్ముఁడును మన తండ్రికి మనకంటెను అధిక ప్రియులుగా నున్నారు. మనము బలము గలిగిన చాల మందిగ నున్నారము. నిశ్చయముగ మన తండ్రి స్పష్టముగా పొరపాటు పడియున్నాఁడు. 9. యూసుపును చంపివేయుఁడు. లేదా తెలియని దూరదేశములో వదిలిపెట్టుఁడు. ఇట్లు చేసిన మీ తండ్రి గమనము మీపైననే యుండును. ఆ పిదప మీరు మంచివారలై యుండుఁడు' అని వారు పలికిరి. 10. అపుడు వారిలో నొకఁడు "యూసుపును చంపకుఁడు. మీరు చేయవలెనని యున్నచో అతని ఎవరైన బాటసారులు ఎత్తుకొని పోవునట్లుగ ఒక లోఁతు బావిలో పడవేయుఁడు" అని పలికెను. 11. "ఓ మా తండ్రీ! నీకేమైనది. యూసుపు విషయమున మమ్ము నమ్మవు. మేము అతని మేలు కోరువారమే. 12. రేపు అతనిని మా వెంట పంపుము. బాగుగ ఫలములు తినును. ఆటలాడుకొనును. మేము అతనికి రక్షకులముగా నున్నారము" అని పలికిరి. 13. (అపుడు) "మీరు అతనిని దీసికొని పోవుట వలన నాకు దుఃఖము గలుగును. మీరు అతని విషయమున అజాగ్రత్తగా నుండుట వలన తోఁడేలు అతని తినివేయును అని నాకు భయము గలదు" అని పలికెను. 14. (అపుడు) వారు "ఆతనిని తోఁడేలు తినివేసినచో మే మింతమంది యుండియు సమస్తము పోఁగొట్టుకొనిన వారలమగుదుము' అని పలికిరి.

15. ఫ-లమ్మా-జేహబూ-బిహీ-వ-అజ్-మడూ-అన్-యజ్-
తలూహు-ఫీ-గయా-బతిల్-జుబ్బి-వ-ఔ-హైనా-ఇలైహి-
ల-తునబ్బి-అన్నహుమ్-బి-అమ్‌రిహిమ్-హాజా-వహుమ్-
లాయష్-ఉరూన్ 16. వ-జాడూ-అబాహుమ్-ఇషా-అన్-
యబ్‌కూన్. 17. ఖాలూ-యా-అబానా-ఇన్నా-జహబ్నా-
నస్-తబిఖు-వ-తరక్నా-యూసుఫ-ఇన్ద-మతాఇనా-ఫ-అక-
లహుజ్-జీబు-వ-మా-అన్‌త-బి-మూ-మినిల్-లనా-వలౌ-
కున్నా-సాదిఖీన్. 18. వ-జాడూ-అలా-ఖమీసిహీ-బి-
దమిన్-కజీ-బిన్ ఖాల-బల్-సవ్వలత్-లకుమ్-అన్-
ఫుసుకుమ్-అమ్‌రన్. ఫ-సబ్‌రున్-జమీలున్-వల్లా-హుల్-
ముస్-త-ఆను-అలా-మా-తసిఫూన్. 19. వ-జాఅత్-
సయ్యా-రతున్-ఫ-అర్-సలూ-వారిద-హుమ్-ఫ-అద్లా-
దల్వహూ-ఖాల-యా-బుష్రా-హాజా-గులా-మున్. వ-
అసర్రూహు-బిజా-అతన్. వల్లాహు-అలీముమ్-బిమా-
యఅ్-మలూన్. 20. వ-షరౌ-హు-బి-సమ-నిమ్-బఖ్-
సిన్-దరా-హిమ-మఅ్-దూదతిన్-వ-కానూ-ఫిహి-మినజ్-
జాహిదీన్. 21. వ-ఖాలల్-లజిష్-తరాహు-మిమ్-మిస్‌ర-
లిమ్-రఅ. తిహీ-అక్‌రిమీ-మస్-వాహు-అసా-అ్-యన్-
ఫఅనా-ఔ-నత్-తఖి-జహూ-వలదన్. వ-కజాలిక-మక్-
కన్నా-లి-యూసుఫ-ఫిల్-అర్‌జి-వ-లి-ను-అల్లి-మహూ-
మిన్-తావీలిల్-అహాదీసి. వల్లాహు-గాలిబున్-అలా-అమ్-
రిహీ-వలా-కిన్న-అక్-సరన్నాసి-లా-యఅ్-లమూన్. 22.
వ-లమ్మా-బలగ-అషు-ద్దహూ-ఆతైనాహు-హుక్మన్-వ-
ఇల్మన్. వ-కజాలిక-నజ్-జీల్-ముహ్-సినీన్.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهٖ وَاَجْمَعُوْٓا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ فِىْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ ۚ
وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٥﴾
وَجَآءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً يَّبْكُوْنَ ﴿١٦﴾ قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا
نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَآ
اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ وَجَآءُوْ عَلٰى قَمِيْصِهٖ
بِدَمٍ كَذِبٍ ۭ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۭ فَصَبْرٌ
جَمِيْلٌ ۭ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾ وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ
فَاَرْسَلُوْا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ۭ قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ ۭ
وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ
بِثَمَنٍۢ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ وَكَانُوْا فِيْهِ مِنَ الزّٰهِدِيْنَ ﴿٢٠﴾ ع
وَقَالَ الَّذِى اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ اَكْرِمِىْ مَثْوٰىهُ
عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ۭ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ
فِى الْاَرْضِ ۡ وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۭ وَاللّٰهُ غَالِبٌ
عَلٰٓى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ
اَشُدَّهٗٓ اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٢﴾

النصف

15. ఆ పిదప వారు అతని దీసికొనిపోయి లోఁతు బావిలో నాతనిని పడవేయవలెనని నిశ్చయించికొనిరి. "తప్పక నీవు ఈ వృత్తాంతమును వారికి తెలుపుదువు. అపుడు వారునిన్ను గుర్తింపక యుందురు" అని మేము అతనికి సందేశము పంపితిమి. 16. చీకటి పడఁగానే వారు తమ తండ్రి యొద్దకు ఏడ్చుచు వచ్చిరి. 17. "ఓ నాయనా! మాలో నెవరు ముందు పోదురని పరుగెత్తుచు మా సామానుల వద్ద యూసుఫును వదలిపోయితిమి. పిదప తోఁడేలు అతనిని తినిపోయెను. మేము సత్యము పలికినను నీవు మామాట నమ్మవు" అని పలికిరి. 18. అతని చొక్కాకు కృత్రిమ రక్తమును తగిలించి తెచ్చిరి. అపుడు యాఖూబు "ఇది కానేరదు. మీకు మీ యాత్మలు ఒక మాటను కల్పించినవి. ఇఁక సహనమే మంచిది. మీరు పలుకు విషయమున దేవుని సహాయమే వేఁడుచున్నాఁడను" అని పలికెను.19. ఒక బిడారము వచ్చి వారిలో నొకనిని నీరుతోడుకొని తెచ్చుటకు ఆ బావి యొద్దకు పంపఁగా అతఁడు తన చేఁదను బావిలో వేసి "ఎంత సంతోషమైన మాట! ఇదిగో ఒక బాలుఁడు" అని పలుకసాగెను. వారు ఆ బాలుని వ్యాపారపు సొత్తుగా నెంచి దాఁచిపెట్టిరి. వారు చేయునది దేవునికి బాగుగ తెలియును. 20. అతని సహోదరులు అతనిని తక్కువ వెలకు కొన్ని పావులాలకు అమ్మివేసిరి. వారు అతని విషయమున అసహ్యపడుచుండిరి. 21. మిసరులో యూసుఫును కొన్నవాఁడు తన భార్యతో "ఈతనిని గౌరవముగ నుంచుము. బహుశ ఈతఁడు మనకు పనికి వచ్చును. లేదా మనము ఈతనిని పుత్రునిఁగా జేసికొందము" అని పలికెను. యూసుఫునకు విషయముల వాస్తవమును తెలుపుటకు ఆ దేశములో నివాసము నొసంగతిమి. దేవుఁడు తన కార్యముపై శక్తి గలవాఁడు. కాని జనులలో పెక్కుమంది దానిని తెలిసికొనలేరు. 22. యూసుఫునకు యుక్తవయస్సు రాఁగానే అతనికి బుద్ధిని జ్ఞానమును నొసంగితిమి. ఇట్లు సత్కార్యములు చేయువారికి మేము ప్రతిఫల మొసంగుచున్నారము.

23. వ-రా-వదత్-హుల్-లతీ-హువ-ఫీ-బైతిహా-అన్-నఫ్-
సిహీ-వ-గల్ల-ఖతిల్-అబ్వాబ-వ-ఖాలత్-హైత-లక. ఖాల-
మఆ-జల్లాహి-ఇన్నహూ-రబ్బీ-అహ్-సన-మస్-వాయ.
ఇన్నహూ-లా-యుఫ్-లిహుజ్-జాలిమూన్ 24. వల-ఖద్-
హమ్మత్-బిహీ-వ-హమ్మ-బిహా-లౌలా-అర్-రఆ-బుర్-
హాన-రబ్బిహీ. కజాలిక-లి-నస్-రిఫ-అన్-హుస్-సూఅ-
వల్-ఫహ్-షాఅ. ఇన్న-హూ-మిన్-ఇబా-దినల్-ముఖ్-
లసీన్. 25. వస్-తబఖల్-బాబ-వ-ఖద్దత్-ఖమీ-సహూ-
మిన్-దుబు-రిన్. వ-అల్-ఫయా-సయ్యి దహా-లదల్-
బాబ్. ఖాలత్-మా-బజాఉ-మన్-అరాద-బి-అహ్-లిక-
సూఅన్-ఇల్లా-అన్-యుస్-జన-ఔ-అజాబున్-అలీమ్. 26.
ఖాల-హియ-రావదత్నీ-అన్-నఫ్సీ-వ. షహిద-షాహిదుమ్-
మిన్-అహ్-లిహా-ఇన్-కాన-ఖమీసుహూ-ఖుద్ద-మిన్-
ఖుబులిన్-ఫ-సద-ఖత్-వహువ-మినల్-కాజిబీన్. 27.
వఇన్-కాన. ఖమీ-సుహూ-ఖుద్ద-మిన్-దుబు-రిన్-ఫకజ-
బత్-వహువ-మినస్-సాదిఖీన్. 28. ఫ-లమ్మా-రఆ-ఖమీ-
సహూ-ఖుద్ద-మిన్-దుబురిన్-ఖాల-ఇన్నహూ-మిన్-కైది-
కున్న. ఇన్న-కైద-కున్న-అజీమ్. 29. యూసుఫు-అఅ్-
రిజ్-అన్-హాజా-వస్-తగ్-ఫిరీ-లి-జమ్బికి-ఇన్నకి-
కున్తి-మినల్-ఖాతి-ఈన్. 30. వ-ఖాల-నిస్-వతున్-
ఫిల్-మదీన-తిమ్-రఅ. తుల్-అజీజి-తురా-విదు-ఫతాహా-
అన్-నఫ్-సిహీ-ఖద్-షగ-ఫహా-హుబ్బన్. ఇన్నా-ల-నరాహా-
ఫీ-జలాలిమ్-ముబీన్.

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَّفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللهِ إِنَّهُ رَبِّيْ أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ
رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ
قَمِيْصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَّأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَآءُ
مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوْٓءًا إِلَّآ أَنْ يُّسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيْمٌ ﴿٢٥﴾
قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِيْ عَنْ نَّفْسِيْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا
إِنْ كَانَ قَمِيْصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٢٦﴾
وَإِنْ كَانَ قَمِيْصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ
كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ ﴿٢٨﴾ يُوْسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هٰذَا
وَاسْتَغْفِرِيْ لِذَنْۢبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِئِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ
نِسْوَةٌ فِي الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ فَتٰهَا عَنْ
نَّفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرٰىهَا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٠﴾

23. యూసుపు ఏ స్త్రీ యింటిలో నుండెనో ఆమె అతని మనస్సును చలింపఁజేయ మోహించెను. ఆమె తలుపులను మూసివేసి "నీవు శీఘ్రముగ రమ్ము" అని పలుకఁగా "నేను దేవుని శరణుచొచ్చుచున్నాను. నా యజమానుఁడు నన్ను బాగుగా ఉంచి యున్నాఁడు. నిశ్చయముగ అన్యాయము చేయు వారలు మేలుపొందరు" అని యూసుపు పలికెను. 24. నిశ్చయముగ నామె యూసుపు నుద్దేశించెను. యూసుపు తన ప్రభువు యొక్క సూచన చూచి యుండనిచో ఆమె నుద్దేశించి యుండును. ఇట్లు అతని నుండి కీడును పాపమును తొలఁగించుటకు జేసితిమి. నిశ్చయముగ అఁతడు మా పవిత్రులైన భక్తులలో చేరిన యాతఁడు. 25. వారిద్దఱు తలుపువైపునకు పరుగెత్తిరి. ఆమె అతని యంగీని వెనుకటివైపునుండి చింపివేసెను. మఱియు వారిరువురును తలుపునొద్దనామె భర్తతో కలిసిరి. అపుడు ఆమె "నీ యింటివారిని చెఱుపవలెనని తలఁచిన వానిని చెఱలో నుంచుట లేదా దుఃఖకరమైన శిక్ష విధించుట తప్ప వేఱు శిక్షలేదు" అని పలికెను. 26. (అపుడు) యూసుపు "నేను నా మనస్సును అఁపుకొనక యుండుటకై ఆమెయే నన్ను కోరెను" అని పలికెను. ఆమె కుటుంబము వారిలోఒకసాక్షి "అతని యంగీ ముందువైపు నుండి చినిఁగి యున్నచో నామె పలికినది సత్యము. అతఁడు పలికినది అసత్యము. 27. అతని యంగీ వెనుక చినిఁగి యున్నచో ఆమె పలికినది అసత్యము. అతఁడు పలికినది నిజము" అని సాక్ష్యమిచ్చెను. 28. ఆ పిదప ఆమె భర్త, యూసుపు అంగీ వెనుక భాగమున చినిఁగి యుండుట చూచి "నిశ్చయముగ నిది స్త్రీలగు మీ కుట్ర. నిశ్చయముగ మీ కుట్ర చాల గొప్పది. 29. ఓ యూసుపు! ఈ విషయమును పోనిమ్ము. ఓసి! నీవు నీ పాపమునకు క్షమాపణ వేఁడుకొనుము. నిశ్చయముగ నీవే పాపము చేసిన దానవు" అని పలికెను. 30. ఆ పురములోని స్త్రీలు "అజీజుయొక్క భార్య తనవద్దనున్న యువకుని మోహించి యాతని మనస్సును చలింపఁజేయుటను కోరుచున్నది. ఆమె స్పష్టమైన తప్పు చేసినట్లు మేము తలఁచుచున్నారము" అని పలుకసాగిరి.

31. ఫ-లమ్మా-సమి-అత్-బిమక్-రిహిన్న-అర్-సలత్-
ఇలైహిన్న-వ-అత్-తదత్-ల-హున్న-ముత్-తక-అన్-వ-
ఆతత్-కుల్ల-వాహి-దతిమ్-మిన్-హున్న-సిక్కీనన్-వ-
ఖాల-తిఖ్-రుజ్-అలై-హిన్న-ఫలమ్మా-రఐ-నహూ-అక్-
బర్-నహూ-వ-ఖత్-తఅ్-న-ఐదియ-హున్న-వ-ఖుల్న-
హాష-లిల్లాహి-మాహాజా-బషరన్-ఇన్-హాజా-ఇల్లా-
మలకున్-కరీమ్ 32. ఖాలత్-ఫజాలి-కున్నల్. లజీ-లుమ్-
తున్ననీ-ఫీహి. వ-లఖద్-రావత్తుహూ-అన్-నఫ్-సిహీ-ఫస్-
తఅ్-సమ. వ-ల-ఇల్-లమ్-యఫ్-అల్-మా-
ఆమురుహూ-ల-యుస్-జనన్న-వల-యకూనమ్. మినస్,
సాగిరీన్. 33. ఖాల-రబ్బిస్-సిజ్ను-అహబ్బు-ఇలయ్య-
మిమ్మా-యద్-ఊననీ-ఇలైహి-వ-ఇల్లా-తస్-రిఫ్-అన్నీ-
కైద-హున్న-అస్బు-ఇలై-హిన్న-వ-అకుమ్-మినల్-
జాహిలీన్. 34. ఫస్-తజాబ-లహూ-రబ్బుహూ-ఫ-సేరఫ-
అన్హు-కైదహున్న. ఇన్నహూ-హువస్-సమీ-ఉల్-అలీమ్.
35. సుమ్మ-బదఅ-లహుమ్-మిమ్-బఅ్‌ది-మా-రఅ-వుల్-
ఆయాతి-ల-యస్-జునున్నహూ-హత్తా-హీన్. 36. వ-
దఖల-మఅహు-హుస్-సిజ్న-ఫత-యాని. ఖాల-అహ-
దుహుమా-ఇన్నీ-అరానీ-అఅ్-సీరు-ఖమ్-రన్-వ-ఖాలల్-
ఆఖరు-ఇన్నీ-అరానీ-అహ్-మిలు-ఫౌఖ-రాసీ-ఖుబ్-జన్-
తా-కులుత్-తైరు-మిన్హు. నబ్బి-నా-బి-తావీ-లిహీ-
ఇన్నా-నరాక-మినల్-ముహ్-సినీన్. 37. ఖాల-లా-యాతీ-
కుమా తఆ-మున్-తుర్-జఖానిహీ-ఇల్లా-నబ్బా-తుకుమా-
బి-తా-వీలిహీ-ఖబ్ల-అన్ యాతియ. కుమా. జాలి-కుమా-
మిమ్మా-అల్ల-మనీ-రబ్బీ-ఇన్నీ-తరక్తు-మిల్లత-ఖౌమిల్-
లా-యూమినూన-బిల్లాహి-వహుమ్-బిల్-ఆఖిరతి-హుమ్
కాఫిరూన్.

وما من دآبة ١٢ ٢٤٠ يوسف ١٢

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً
وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا
رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَٰذَا بَشَرًا
إِنْ هَٰذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَ
لَقَدْ رَاوَدتُّهُ عَن نَّفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِّنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ
إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ
إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ
كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَا لَهُم مِّن بَعْدِ مَا رَأَوُا
الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ ع ٤ ١٤
أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ
رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا
بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَن يَأْتِيَكُمَا ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

منزل ٣

31. ఆ పిదప వారికుట్రలను విని వారిని రప్పించి వారి కొఱకు నొక సభ నేర్పఱచి ఒక్కొక్క స్త్రీకి ఒక్కొక్క కత్తి ఇచ్చి "ఓ యూసుపు! వారియెదుటకు రమ్ము" అని పలికెను. పిదప ఆ స్త్రీలు యూసుపును చూడఁగానే అశ్చర్యపడి తమ చేతులు కోసికొని "దేవుఁడు పరమ పవిత్రుఁడు. ఈతఁడు మనుష్యమాత్రుఁడు కాఁడు. గొప్ప దేవదూతగ నున్నాఁడు" అని పలుకసాగిరి. 32. (అపుడు) ఆమె "ఈతని విషయమున మీరు నన్ను నిందించితిరి. నేనే అతని మనస్సును చలింపఁజేయగోరియత్నించితిని. కాని యాతఁడు మనస్సును స్థిరముగనుంచికొనెను. నేను అతనితో చెప్పునది యాతఁడు చేయనిచో తప్పక యాతఁడు చెఱలో పడును. అవమానము పొందును" అని పలికెను. 33. యూసుపు "ఓ నా ప్రభువా! ఈ స్త్రీలు నన్ను దేనికై పిలుచుచున్నారో దానికంటె నాకు చెఱసాలయే ప్రియమైనది. వీరి కుట్రలను నానుండి తొలఁగింపనిచో నేను వారి వైపునకు వ్రాలుదును. పామరులలో చేరిపోవుదును" అని పలికెను. 34. అతని ప్రభువు అతని ప్రార్థనను అంగీకరించి అతనినుండి స్త్రీల కుట్రను తొలఁగించెను. నిశ్చయముగ అతఁడే వినువాఁడు, సర్వము తెలిసినవాఁడు. 35. ఆ పిదప, వారు సూచనలు చూచియు అతనిని కొంతకాలము చెఱలో నుంచవలెనని తలంచిరి. 36. యూసుపుతోఁబాటు ఇద్దఱు యువకులును చెరసాలలోనికి వచ్చిరి. ఆ యిద్దఱిలో నొకఁడు "నేను ద్రాక్షరసము తీయుచున్నట్లుగ కలలో చూచితిని" అని పలికెను. రెండవవాఁడు "నేను నా తలపై రొట్టెలు మోయుచున్నట్లుగను వానినుండి పక్షులు తినుచున్నట్లుగను కల కంటిని. మాకు దీని భావమేమో! తెలుపుము. మేము నిన్ను సత్కార్యములు చేయువానిఁగా చూచుచున్నారము" అని పలికిరి. 37. అపుడు యూసుపు "మీకు ప్రతిదినము లభించు భోజనము మీ యొద్దకు రాక పూర్వమే దీని భావము మీకు తెలుపుదును. ఈ విద్య నాకు నా ప్రభువు నేర్పినది. దేవుని విశ్వసింపక పరలోకమును తిరస్కరించునట్టి జనుల మతమును నేను విడనాడితిని.

38. వత్-తబ-త్తు-మిల్లత-ఆబాఈ-ఇబ్రాహీమ-వ-ఇస్-
హాఖ-వ-యత్-ఖూబ. మాకాన-లనా-అన్-నుష్-రిక-
బిల్లహి-మిన్-షై.ఇన్ జాలిక-మిన్-ఫజ్-లిల్లాహి-అలైనా-
వ-అలన్నాసి-వలా-కిన్న-అక్-సరన్నాసి-లా-యష్-
కురూన్ 39. యా-సాహి-బ-ఇస్-సిజ్‌నిఅ-అర్బాబుమ్-
ముత-ఫర్రి-ఖూన-ఖైరున్-అమిల్లా-హుల్-వాహి-దుల్-
ఖహ్హార్. 40. మా-తత్-బుదూన-మిన్-దూనిహీ-ఇల్లా-
అస్మా-అన్-నమ్మైతుమూహా-అన్‌తుమ్-వ-ఆ-
బాఉకుమ్-మా-అన్-జలల్లాహు-బిహా-మిన్-సుల్-తానిన్.
ఇనిల్-హుక్ము-ఇల్లా-లిల్లాహి. అమర-అల్లా-తత్-బుదూ-
ఇల్లా-ఇయ్యాహు-జాలికద్-దీనుల్-ఖయ్యిము-వలాకిన్న-
అక్-సరన్నాసి-లా-యత్-లమూన్ 41. యా-సాహిబ-ఇస్-
సిజ్‌ని-అమ్మా-అహదు కుమా-ఫ-యస్‌ఖీ-రబ్బహూ-
ఖమ్‌రన్-వ-అమ్మల్-ఆఖరు-ఫ-యుస్-లబు-ఫ-తాకు-
లుత్-త్తైరు-మిర్-రాసిహీ. ఖుజి-యల్.అమ్-రుల్-లజీ-
ఫీహి-తస్-తఫ్‌తియాన్. 42. వ-ఖాల-లిల్లజీ-జన్న-
అన్నహూ-నాజిమ్-మిన్-హుమజ్-కుర్‌నీ-ఇన్ద-రబ్బిక. ఫ-
అన్-సా-హుష్- షైతాను-జిక్‌ర-రబ్బిహీ-ఫ-లబిస-ఫిస్-
సిజ్‌ని-బిజ్‌అ-సినీన్ 43. వ-ఖాలల్-మలికు-ఇన్నీ-అరా-
సబ్‌అ-బఖరాతిన్-సిమానిన్-యా-కులు-హున్న-సబ్-
ఉన్-ఇజా-ఫున్. వ-సబ్‌అ-సుమ్-బులాతిన్-ఖుజ్-రిన్-వ-
ఉఖర-యా-బిసాతిన్. యా-అయ్యు-హల్-మలఉ-అఫ్-
తూనీ-ఫీ-రూయాయ-ఇన్-కున్తుమ్. లిర్-రూయా-తత్-
బురూన్.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ؕ مَا كَانَ
لَنَاۤ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾ يٰصَاحِبَيِ
السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ ؕ
مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلَّاۤ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوْهَاۤ اَنْتُمْ وَ
اٰبَآؤُكُمْ مَّاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ
اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْۤا اِلَّاۤ اِيَّاهُ ؕ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٠﴾ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّاۤ اَحَدُكُمَا
فَيَسْقِيْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ
مِنْ رَّاْسِهٖ ؕ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِيْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ﴿٤١﴾ ؕ وَقَالَ
لِلَّذِيْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِيْ عِنْدَ رَبِّكَ ۫ فَاَنْسٰىهُ
الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِيْنَ ﴿٤٢﴾ ع
وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْۤ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ
سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ؕ يٰۤاَيُّهَا
الْمَلَاُ اَفْتُوْنِيْ فِيْ رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ﴿٤٣﴾

38. నా తండ్రులగు ఇబ్రాహీము, ఇస్‌హాఖు, యాఖూబు అను వారి మతము ననుసరించితిని. దేవునికి సాటిగ నితరులను జేయుట మా పనికాదు. ఇది మాకును సర్వజనులకు నున్న దేవుని యను గ్రహము. కాని జనులలో పెక్కురు కృతజ్ఞత చూపరు. 39. చెఱలో నాతోపాటునున్న స్నేహితులారా! పెక్కు చిల్లర దేవతలు మేలా! ఒక్క సర్వశక్తుఁడగు దేవుఁడు మేలా! 40. దేవుని వదలి మీరు పూజించుచున్న దేవతలు మీరును మీతాత ముత్తాతలును పెట్టుకొన్న పేర్లు మాత్రమే. దానిఁ గూర్చి దేవుఁడెట్టి ప్రమాణము పంపలేదు. దేవునికి తప్ప నితరుల కెవరికిని అధికారము లేదు. అతని తప్ప నితరులను పూజింపఁగూడదు అని దేవుఁడు ఆజ్ఞాపించి యున్నాఁడు. ఇదియే స్థిరమైన ధర్మ మార్గము. కాని జనులలో పెక్కు మందికి తెలియదు. 41. చెఱలో నాతో పాటు నున్న ఓ స్నేహితులారా! మీలోనొకఁడు తన యజమానునకు ద్రాక్షరసము త్రాపించును. రెండవవాఁడు సిలువపై నెక్కింపఁబడును. అతని తలను పక్షులు తినును. మీరిద్దఱు అడుగుచున్న భావమునుగూర్చి యిట్లు విధింపఁబడినది" అని పలికెను. 42. వారిద్దఱిలో నెవనిఁగూర్చి విడుదల గావింపఁబడును అని యూసుపు తలఁచెనో అతనితో "నీ యజమానుని యొద్ద నా విషయము పలుకుము" అని యూసుపు పలికెను. కాని అతని యజమానునివద్ద యూసుపు విషయము పలుకుటను గూర్చి సైతాను అతనిని మఱపించెను. కావున యూసుపు చెఱలో మఱికొన్ని సంవత్సరము లుండెను. 43. రాజు, "ఏడు బక్కచిక్కిన ఆవులు, ఏడు బలిసిన ఆవులను తినివేయుచున్నట్లును, ఏడు పచ్చి వెన్నులును ఏడు ఎండిపోయినవి గాను. కలలో చూచితిని. ఓ సభికులార! మీకు స్వప్నముల భావము తెలిసియున్నచో నా స్వప్నభావము తెలుపుఁడు" అని పలికెను.

44. ఖాలూ-అజ్-గాసు-అహ్-లామిన్-వమా-నహ్‌ను-బితా-వీలిల్-అహ్-లామి. బి-తలి-మీన్ 45. వ-ఖాలల్-లజీ-నజా-మిన్-హుమా-వద్-దకర-బతద-ఉమ్మ-తిన్-అన-ఉనబ్బి-ఉకుమ్-బి-తా-వీలిహీ-ఫ-అర్-సిలూని. 46. యూసుఫు-అయ్యు-హస్-సిద్దీఖు-అఫ్-తినా-ఫీ-సబ్-ఇ-బఖరాతిన్-సిమానిన్-యత్-కులు-హున్న-సబ్-ఉన్-ఇజా-ఫున్-వ-సబ్‌ఇ-సుమ్‌బు-లాతిన్-ఖుజ్‌రిన్-వ-ఉఖర-యాబిసాతిల్-ల-అల్లీ-అర్-జిఉ-ఇలన్నాసి-ల-అల్ల-హుమ్-యత్-లమూన్. 47. ఖాల-తజ్-రఊన-సబ్‌అ-సినీన-దఅ-బన్-ఫమా-హసద్-తుమ్-ఫ-జరూహు-ఫీ-సుమ్-బులిహీ-ఇల్లా-ఖలీ-లమ్-మిమ్మా-తా-కులూన్. 48. సుమ్మ-యాతీ-మిమ్-బఅది-జాలిక-సబ్-ఉన్-షిదాదున్-యాకుల్‌న-మా-ఖద్దమ్-తుమ్-లహున్న-ఇల్లా-ఖలీలమ్-మిమ్మా-తుహ్-సినూన్. 49: సుమ్మ-యాతీ-మిమ్-బఅది-జాలిక-ఆమున్-ఫీహి-యుగా-సున్నాసు-వ-ఫీహి-యఅ్-సిరూన్. 50. వ-ఖాలల్-మలి-కు-తూనీ-బిహీ-ఫలమ్మా-జాఅ-హుర్-రసూలు-ఖాలర్-జిఅ్-ఇలా-రబ్బిక-ఫస్-అల్‌హు- మా-బాలున్-నిస్-వతిల్-లాతీ-ఖత్తఅ్‌-న-ఐ-దియ-హున్న. ఇన్న-రబ్బీ-బి-కై ది-హిన్న-అలీమ్. 51. ఖాల-మా-ఖత్-బుకున్న-ఇజ్-రావత్-తున్న-యూసుఫ-అన్-నఫ్-సిహీ-ఖుల్‌న-హాష-లిల్లాహి-మా-అలిమ్నా-అలైహి-మిన్-సూఇన్. ఖాల-తిమ్-రఅతుల్-అజీ-జిల్-ఆన-హస్-హసల్-హఖ్ఖు-అనా-రావత్‌తు-హూ-అన్-నఫ్-సిహీ-వ-ఇన్న-హూ-మినస్-సాదిఖీన్. 52. జాలిక-లి-యఅ్-లమ-అన్నీ-లమ్-అఖున్‌హు-బిల్‌గై బి-వ-అన్నల్లాహ-లాయహ్‌దీ-కైదల్-ఖాఇనీన్.

وما من دآبة ١٢ ٢٤٢ يوسف ١٢

قَالُوْٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيْلِ الْاَحْلَامِ بِعٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾
وَقَالَ الَّذِيْ نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِيْلِهٖ
فَاَرْسِلُوْنِ ﴿٤٥﴾ يُوْسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ اَفْتِنَا فِيْ سَبْعِ بَقَرٰتٍ
سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعِ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ
يٰبِسٰتٍ ۙ لَّعَلِّيْٓ اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُوْنَ
سَبْعَ سِنِيْنَ دَاَبًا ۚ فَمَا حَصَدْتُّمْ فَذَرُوْهُ فِيْ سُنْۢبُلِهٖٓ اِلَّا قَلِيْلًا
مِّمَّا تَاْكُلُوْنَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَّاْكُلْنَ مَا
قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تُحْصِنُوْنَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ
عَامٌ فِيْهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيْهِ يَعْصِرُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ
بِهٖ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُ الرَّسُوْلُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ
النِّسْوَةِ الّٰتِيْ قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ۭ اِنَّ رَبِّيْ بِكَيْدِهِنَّ عَلِيْمٌ ﴿٥٠﴾
قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُّنَّ يُوْسُفَ عَنْ نَّفْسِهٖ ۭ قُلْنَ حَاشَ
لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوْۗءٍ ۭ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ
الْحَقُّ ۡ اَنَا رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ
اَنِّيْ لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ كَيْدَ الْخَاۗىِٕنِيْنَ ﴿٥٢﴾

منزل ٣

44. (అపుడు) ఇవి కల్పిత స్వప్నములు. మా కిట్టి స్వప్నముల భావము తెలియదు" అని వారు పలికిరి. 45. విడుదల యైనవాఁడు చాల కాలమునకు పిదప జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని "నేను దాని భావము మీకు తెలుపుదును. కావున నన్ను పంపుఁడు" అని పలికెను. 46. అతఁడు పోయి సత్యవంతుఁడవగు ఓ యూసుపు! ఏడు బక్కచిక్కిన ఆవులు ఏడు బలిసిన ఆవులను తినుచున్నవి. మఱి ఏడు పచ్చి వెన్నులును, ఏడు ఎండిన వెన్ను లున్నవి. వానిని గూర్చి నాకు జవాబిమ్ము. ప్రజలు తెలిసికొనుటకై నేను వారి యొద్దకు మరలిపోదును" అని పలికెను. 47. అపుడు యూసుపు "మీరు యథాప్రకారముగ ఏడు సంవత్సరములు సేద్యము చేయుఁడు. మరల మీరు కోసిన ధాన్యములో మీకు తినుటకు కావలసినది తప్ప తక్కినది వెన్నులలో వదలి పెట్టుఁడు. 48. ఆ పిదప చాల కఠినములైన ఏడు సంవత్సరములు వచ్చును. మీరు వానికై యుంచిన ధాన్యమును తినివేయుదురు. కాని విత్తనము కొఱకు కొంత ఉంచిపెట్టవలెను. 49. ఆ పిదప ఒక సంవత్సరము వచ్చును. అందు ప్రజలకై బాగుగ వర్షములు కురియును. అందు ద్రాక్షరసము తీయుదురు" అని పలికెను. 50. రాజు, ఆతనిని నా యొద్దకు తీసికొని రండు అని పలికెను. ఆ పిదప రాజు పంపిన మనుష్యుఁడు యూసుపు నొద్దకు రాఁగా నీవు నీ యజమానుని వద్దకు తిరిగిపోయి తమ చేతులు కోసికొన్న స్త్రీల వాస్తవ విషయమేమో ఆతని నడుగుము. నిశ్చయముగ వారి కుట్ర నా ప్రభువునకు తెలియును' అని. యూసుపు పలికెను. 51. (అపుడు) రాజు స్త్రీలను రప్పించి "మీరు యూసుపు యొక్క చిత్తమును చలింపఁజేయవలెనని కుట్ర పన్నినపుడు మీ విషయమున ఏమి జరిగినది" అని అడుగఁగా స్త్రీలు "దేవుఁడు పరమ పవిత్రుఁడు. యూసుపులో ఎట్టి దోషమున్నట్లు మాకు తెలియలేదు" అని పలికిరి. అజీజు భార్య ఇపుడు సత్యము బయలుపడెను. నేనే ఆతని మనస్సును చలింపఁజేయఁగోరితిని. అతఁడు సత్యవంతుఁడు" అని పలికెను. 52. "ఇది అజీజునకు వెనుక రహస్యముగ నేను ఆతని ద్రోహము చేయలేదనియు ద్రోహుల కుట్రను దేవుఁడు సాగనీయఁడు అనియు అజీజు తెలిసికొనుటకుఁగాను.

53. వ-వమా-ఉబర్రిఉ-నఫ్‌సీ-ఇన్నన్-నఫ్‌స-ల-
అమ్మారతుమ్-బిస్-సూఇ-ఇల్లా-మా-రహిమ-రబ్బీ. ఇన్న-
రబ్బీ-గఫూరుర్-రహీమ్. 54. వ-ఖాలల్-మలి-కూ-తూనీ-
బిహీ-అస్-తఖ్-లిస్‌హు-లి-నఫ్‌సీ-ఫలమ్మా-కల్లమహూ-
ఖాల-ఇన్నకల్-యౌమ-లదైనా-మకీనున్-అమీన్. 55.
ఖాలజ్-అల్‌నీ-అలా-ఖజా-ఇనిల్-అర్‌జి-ఇన్నీ-హఫీ-
జున్-అలీమ్. 56. వ-కజాలిక-మక్-కన్నా-లి-యూసుఫ-
ఫిల్-అర్‌జి-యత-బవ్వఉమిన్‌హా హైసు-యషాఉ.
నుసీబు-బిరహ్-మతినా-మన్-నషాఉ-వలా-నుజీఉ-అజ్-
రల్-ముహ్-సినీన్. 57. వ-ల-అజ్రుల్-ఆఖిరతి-ఖైరుల్-
లిల్-లజీన-ఆమనూ-వ-కానూ-యత్తఖూన్. 58. వ-
జాఅ-ఇఖ్-వతు-యూసుఫ-ఫ-దఖలూ-అలైహి-ఫ-అరఫ-
హుమ్-వ-హుమ్-లహూ-మున్-కిరూన్. 59. వలమ్మా-
జహ్హ-జ-హుమ్-బి-జహా-జిహిమ్-ఖాలా-తూనీ-బి-అఖిల్-
లకుమ్-మిన్-అబీకుమ్-అలా-తరౌన-అన్నీ-ఊఫిల్-కైల-
వ-అన-ఖైరుల్-మున్-జిలీన్. 60. ఫ-ఇల్-లమ్-తాతూనీ-
బిహీ-ఫలా-కైల-లకుమ్-ఇన్దీ-వలా-తఖ్-రబూని. 61.
ఖాలూ-స-నురావిదు-అన్-హు-అబాహు-వ-ఇన్నా-ల-
ఫాఇలూన్. 62. వ-ఖాల-లి-ఫిత్-యాని-హిజ్-అలూ-
బిజా-అత-హుమ్-ఫీ-రిహా-లిహిమ్-ల-అల్ల-హుమ్-యత్-
రిఫూనహా-ఇజన్-ఖలబూ-ఇలా-అహ్-లిహిమ్-లఅల్ల-
హుమ్-యర్-జిఊన్. 63. ఫ-లమ్మా-రజఊ-ఇలా-అబీ-
హిమ్-ఖాలూ-యా-అబానా-మునిఅ-మిన్నల్-కైలు-ఫ-
అర్‌సిల్-మఅనా-అఖానా-నక్-తల్-వ-ఇన్నా-లహూ-
లహా-ఫిజూన్.

وما ابرئ ١٣ ۲۴۳ يوسف ١٢

وَمَآ أُبَرِّئُ نَفْسِيْ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوْءِ إِلَّا
مَا رَحِمَ رَبِّيْ إِنَّ رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ (٥٣) وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ
بِهٖٓ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِيْ فَلَمَّا كَلَّمَهٗ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا
مَكِيْنٌ أَمِيْنٌ (٥٤) قَالَ اجْعَلْنِيْ عَلٰى خَزَآئِنِ الْأَرْضِ إِنِّيْ حَفِيْظٌ
عَلِيْمٌ (٥٥) وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ
يَشَآءُ نُصِيْبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَآءُ وَلَا نُضِيْعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ (٥٦)
وَلَأَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ (٥٧) وَجَآءَ
إِخْوَةُ يُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ (٥٨) وَ
لَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُوْنِيْ بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيْكُمْ أَلَا
تَرَوْنَ أَنِّيْٓ أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ (٥٩) فَإِنْ لَّمْ تَأْتُوْنِيْ
بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَلَا تَقْرَبُوْنِ (٦٠) قَالُوْا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ
أَبَاهُ وَإِنَّا لَفٰعِلُوْنَ (٦١) وَقَالَ لِفِتْيٰنِهِ اجْعَلُوْا بِضَاعَتَهُمْ فِيْ
رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَآ إِذَا انْقَلَبُوْٓا إِلٰىٓ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ (٦٢) فَلَمَّا رَجَعُوْٓا إِلٰىٓ أَبِيْهِمْ قَالُوْا يٰٓأَبَانَا مُنِعَ مِنَّا
الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَآ أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ (٦٣)

53. నేను నా యాత్మను గూర్చి అది పవిత్రమైనది అని చెప్పను. నిశ్చయముగా ఆత్మ దుష్టత్వమునకు ప్రేరేపించును.
కాని నా ప్రభువు అనుగ్రహించినపుడు అట్లు కానేరదు. నిశ్చయముగా నా ప్రభువు క్షమించువాఁడు. దయాళువు అని
యూసుపు పలికెను. 54. రాజు "అతనిని నా యొద్దకు తీసికొనిరండు. నేను అతనిని నా పని కొఱకు ప్రత్యేకముగ
నియమించి కొందు"నని పలికెను. ఆ పిదప రాజు యూసుపుతో సంభాషించి "నిశ్చయముగా నీవు ఈ దినమునుండి
మా యొద్ద నమ్మకము పొంది మంచి స్థానమును పొందినవాఁడ వైతివి" అని పలికెను. 55. (అపుడు) యూసుపు "నీవు
దేశములోని ఖజానాలపై నన్ను నియమింపుము. నేను బాగుగ కాపాడుదును. నేను బాగుగ తెలిసిన వాఁడను" అని
పలికెను. 56. మేమిట్లు భూమిపై యూసుపునకు అధికార మొసంగతిమి. అందు తాను కోరిన చోటున స్థాన మేర్పఱచు
కొనుచుండెను. మేము కోరినవారికి మా యనుగ్రహము కలిగించు చున్నారము. సత్కార్యములు చేయువారి ఫలితమును
వ్యర్థపఱుపము. 57. విశ్వసించి భయభక్తులు వహించిన వారికి పరలోక పుణ్యము చాల శ్రేష్ఠమైనది. 58. యూసుఫు
సహోదరులు వచ్చి యాతని యొద్ద ప్రవేశించిరి. అప్పుడాతఁడు వారిని గుర్తించెను. వారు అతని గుర్తింపఁజాలరైరి. 59.
వారి కొఱకు వారి సామాగ్రిని సిద్ధపఱచి "మీ తండ్రికి పుట్టిన మీ సహోదరుని నా యొద్దకు తీసికొని రండు. నేను పూర్తి
కొలత నిచ్చుటను అతిథులను బాగుగ సన్మానించుటను మీరు చూచుట లేదా! 60. కావున మీరు అతనిని నా యొద్దకు
పిలిచికొని రానిచో నా యొద్ద మీకు పూర్తి ధాన్యము (కొలత) లభింపదు. మీరు నా యొద్దకు రాకూడదు" అని పలికెను.
61. వారు "మేము అతని కొఱకు అతని తండ్రి నడిగెదము. మేము తప్పక చేయుదుము" అని పలికిరి. 62. యూసుఫు
తన సేవకులతో "వారిడబ్బును వారి సంచులలో నుంచుఁడు. వారు తమ యిండ్లకు పోయి దానిని తెలిసికొని బహుశ
తిరిగి వత్తురు" అని పలికెను. 63. ఆ పిదప వారు తమ తండ్రి యొద్దకు చేరినపుడు "ఓ తండ్రీ! ధాన్యపు భర్తీ (కొలత)
మాకు నిషేధింపఁబడినది. కావున మా సహోదరుని మావెంట పంపుము. మేము ధాన్యపు భర్తీ తీసికొని వత్తుము. మేము
నిశ్చయముగ నాతనిని భద్రముగా కాపాడుదుము" అని పలికిరి.

64. ఖాల-హల్-ఆమను-కుమ్-తలైహి-ఇల్లా-కమా-అమిన్-తుకుమ్-తలా-అఖీహి-మిన్-ఖబ్లు. ఫల్లాహు-ఖైరున్-హాఫిజన్-వ-హువ-అర్హమ్-ముర్-రాహిమీన్. 65. వ-లమ్మా-ఫతహూ-మతా-అహుమ్-వజదూ-బిజా-అత-హుమ్-రుద్దత్-ఇలై-హిమ్-ఖాలూ-యా-అబానా-మా-నబ్గీ-హాజిహీ-బిజా-అతునా-రుద్దత్-ఇలైనా. వ-నమీరు-అహ్-లనా-వ-నహ్-ఫజు-అఖానా-వ-నజ్-దాదు-కైల-బఈర్. జాలిక-కైలున్-యసీర్. 66. ఖాల-లన్-ఉర్-సిలాహూ-మఅ-కుమ్-హత్తా-తూ-తూని-మౌ-సిఖమ్-మినల్లాహి-ల-తా-తున్ననీ-బిహీ-ఇల్లా-అన్-యుహాతే-బికుమ్-ఫ-లమ్మా-ఆతౌహు-మౌ-సిఖ-హుమ్-ఖాలల్లాహు-అలా-మా-నఖూలు-వకీల్. 67. వ-ఖాల-యా-బనియ్యా-లా-తద్-ఖులూ-మిన్-బాబిన్-వాహిదిన్-వద్-ఖులూ-మిన్-అబ్వాబిమ్-ముత-ఫర్రి-ఖతిన్-వ-మా-ఉగ్నీ-అన్కుమ్-మినల్లాహి-మిన్-షైఇన్ ఇనిల్ -హుక్ము-ఇల్లా-లిల్లాహి. అలైహి-తవక్కల్తు-వఅలైహి-ఫల్-యత-వక్కలిల్-ముత-వక్కి-లూన్. 68. వ-లమ్మా-దఖలూ-మిన్-హైసు-అమర-హుమ్-అబూ-హుమ్-మా-కాన-యుగ్నీ-అన్-హుమ్ మినల్లాహి-మిన్-షై ఇన్. ఇల్లా-హాజ-తన్-ఫీ-నఫ్సి-య త్ ఖూబ-ఖజాహా-వ-ఇన్నహూ-లజూ-ఇల్-మిల్-లిమా-అల్-లమ్నాహు-వలాకిన్న-అక్-సరన్నాసి-లా-యఅ్-లమూన్. 69. వ-లమ్మా-దఖలూ-అలా-యూసుఫ-ఆవా ఇలైహి-అఖాహు-ఖాల-ఇన్నీ-అన-అఖూక-ఫలా-తబ్-తఇస్-బిమా-కానూ-యఅ్-మలూన్.

یوسف ۱۲ ۲۴۴ وما ابرئ ۱۳

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَآ اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخِيْهِ مِنْ قَبْلُ ؕ
فَاللّٰهُ خَيْرٌ حٰفِظًا ۪ وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ۝٦٤ وَلَمَّا فَتَحُوْا
مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ ؕ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَا
نَبْغِيْ ؕ هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا ۚ وَنَمِيْرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا
وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيْرٍ ؕ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَّسِيْرٌ ۝٦٥ قَالَ لَنْ اُرْسِلَهٗ
مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِيْ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ
يُّحَاطَ بِكُمْ ۚ فَلَمَّآ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ۝٦٦
وَقَالَ يٰبَنِيَّ لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ بَابٍ وَّاحِدٍ وَّادْخُلُوْا مِنْ
اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ؕ وَمَآ اُغْنِيْ عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ
اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۚ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝٦٧ وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ ؕ مَا
كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِيْ نَفْسِ
يَعْقُوْبَ قَضٰىهَا ؕ وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
ع النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٦٨ وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ
اَخَاهُ قَالَ اِنِّيْٓ اَنَا اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَىِٕسْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٦٩

منزل ۳

64. అపుడు యాఖూబు "దీనికి ముందు అతని సహోదరుని విషయమున మిమ్ము నమ్మినట్లుగదా! ఈతని విషయమున మిమ్ము నమ్మవలయును. దేవుఁడే బాగుగ కాపాడువాఁడు. అతఁడే సర్వ దయాళువుల కంటెను నెక్కుడు దయాళువు" అని పలికెను. 65. వారు తమ సామాగ్రిని విప్పఁగా అందు తమ డబ్బును చూచిరి. అది వారికి వాపసు చేయఁబడెను. "ఓ నాయనా! మా కింకేమి కావలయును. ఇదిగో మా ధనము. మాకు వాపసు చేయఁబడినది. ఇఁక మరల పోయి మా యింటికొఱకు ధాన్యము తెచ్చెదము. మా తమ్ముని జాగ్రత్తగా కాపాడుదుము. ఎక్కువగా నొక యొంటె బరువు ధాన్యము తీసికొందుము. ఈ ధాన్యప్రాప్తి చాల సులభమైనది" అని పలికిరి. 66. "మీరు పట్టువడిన దప్ప అతనిని నా యొద్దకు తెత్తుమని మీరు నాకు దేవుని ప్రమాణము చేసినగాని నేను అతనిని మీ వెంటనంపను" అని యాఖూబు పలికెను. ఆ పిదప వారందఱును అతనికి తమ వాగ్దానము నొసంగఁగా "మనము పలుకుమాటలకు దేవుఁడే రక్షకుఁడు" అని యాఖూబు పలికెను. 67. "ఓ నా పుత్రులారా! మీరు ఒకే ద్వారమునుండి ప్రవేశింపకుఁడు. వేర్వేఱు ద్వారములనుండి ప్రవేశింపుఁడు. దేవుఁడు నియమించిన దానినుండి మిమ్ము తప్పింపఁజాలను. దేవునికే అధికారమున్నది. అతని పైననే నేను ఆధారపడియున్నాఁడను. ఆధారపడువారు అతనిపైననే ఆధారపడవలెను" అని యాఖూబు పలికెను. 68. వారు తమ తండ్రి అజ్ఞాపించినట్లు పురములో ప్రవేశించిరి. దేవుఁడు నియమించిన దాని నుండి యాఖూబు వారిని తప్పింపఁజాలఁడు. కాని యాఖూబు మనస్సులోనున్న ఒక కోర్కెను అతఁడు తీర్చికొనెను. మేము, అతనిని నేర్పినదానిఁబట్టి యాతఁడు జ్ఞానము గలవాఁడు. కాని పెక్కుమంది కది తెలియదు. 69. వారు యూసుపునొద్దకు పోఁగా యూసుపు తన సొంత తమ్ముని తన యొద్దకుఁ జేర్చి నేనునిశ్చయముగ నీ సహోదరుఁడను. కావున వారు చేయుచున్న పనులకు నీవు దుఃఖపడకుము" అని పలికెను.

70. ఫలమ్మా జహ్-హజహుమ్-బి-జహా-జిహిమ్-జ-అలస్-సిఖాయత-ఫీ-రహ్లి-అఖీహి-సుమ్మ-అజ్-జెన-ము-అజ్-జెనున్ అయ్యతు-హల్-ఈరు-ఇన్న-కుమ్-లసారి-ఖూన్. 71. ఖాలూ-వ-అఖ్-బలూ-అలైహిమ్-మాజా-తఫ్-ఖిదూన్. 72. ఖాలూ-నఫ్ఖిదు-సువా-అల్-మలికి-వలి-మన్-జాఅ-బిహీ-హిమ్లు-బ-ఈరిన్-వ-అన-బిహీ-జయీమ్. 73. ఖాలూ-తల్లాహి-లఖద్-అలిమ్-తుమ్-మా-జీనా-లి-నుఫ్-సిద-ఫిల్-అర్జి-వ-మా-కున్నాసారి-ఖీన్. 74. ఖాలూ-ఫమా- జజా-ఉహూ-ఇన్-కున్-తుమ్-కాజి-బీన్. 75. ఖాలూ-జజా-ఉహూ-మన్-వుజిద-ఫీ-ర హ్-లిహీ-ఫహువ-జజా-ఉహూ. కజాలిక-నజ్-జిజ్-జాలిమీన్. 76. ఫ-బదఅ-బి-ఔ-ఇ- యతిహిమ్-ఖబ్ల-వి ఆఇ- అఖీహి-సు-మ్మస్-తఖ్--రజహా-మిన్-విఆఇ-అఖీహి. కజాలిక-కిద్నా-లి-యూసుఫ మాకాన-లి-యాఖుజె-అఖాహు-ఫీ-దీనిల్-మలికి-ఇల్లా-అ-యషా-అల్లాహు. నర్-ఫ ఉ-దర-జాతిమ్-మన్-నషాఉ. వ-ఫౌఖ-కుల్లి-జీఇల్మిన్-అలీమ్. 77. ఖాలూ-ఇన్-యస్రిఖ్-ఫఖద్-సరఖ-అఖుల్-లహూ-మిన్-ఖబ్లు-ఫఅసర్రహా-యూసుపు-ఫీ-నఫ్-సిహీ-వలమ్ యుబ్దిహా-లహుమ్-ఖాల-అన్-తుమ్-షర్రుమ్-మకానన్-వల్లాహు-అఅ్-లము-బిమా-తసిఫూన్. 78. ఖాలూ-యా-అయ్యుహల్-అజీ-జు-ఇన్న-లహూ-అబన్-షైఖన్-కబీరన్-ఫ-ఖుజ్-అహ-దనా-మకా-నహూ-ఇన్నా-నరాక-మినల్-ముహ్-సినీన్.

وما أبرئ ١٣ ٢٤٥ يوسف ١٢

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ
أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ۝ قَالُوا
وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِم مَّاذَا تَفْقِدُونَ ۝ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ
الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ۝
قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُم مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا
كُنَّا سَارِقِينَ ۝ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِن كُنتُمْ كَاذِبِينَ ۝ قَالُوا
جَزَاؤُهُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَٰلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ ۝ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ
اسْتَخْرَجَهَا مِن وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا
كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۝ قَالُوا إِن
يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِن قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي
نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ ۝ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝

منزل ٣

70. ఆ పిదప వారి కొఱకు వారి సామాగ్రి సిద్ధపఱచినపుడు తన తమ్ముని సంచిలో గిన్నె నుంచెను. ఆ పిదప కేక వేయువాఁ డొకఁడు "బిడారు లార! నిశ్చయముగ మీరు దొంగలు" అని కేక వేసెను. 71. వారు వారివైపున తిరిగి మీ దేమిపోయినది అని పలికిరి. 72. (అపుడు) "రాజుగారి గిన్నె పోయినది. ఎవఁడు దానిని దీసికొని వచ్చునో వానికి ఒక యొంటె భారము ధాన్యము లభించును. దానికి నేను జామీనుదారుఁడను" అని పలికెను. 73. వారు "దేవునిసాక్షి! మేము మీ దేశమున చెడుగుచేయుటకు రాలేదు. అని మీకు బాగుగ తెలియును. మేమెన్నఁడును దొంగతనము చేసియుండలేదు" అని పలికిరి. 74. అపుడు రాజభటులు "మీరు అసత్యము చెప్పియుండినచో దీనికేమి శిక్ష విధింపవలెను" అని పలికిరి. 75. ఎవని సంచిలో ఆ గిన్నె దొరకునో అతఁడు దానికి బదులున్నాఁడు. ఇటులే మేము దుర్మార్గులను శిక్షింతుము" అని వారు పలికిరి. 76. ఆ పిదప యూసుపు తన తమ్ముని సంచిని చూచుటకు ముందు వారి సంచులను చూచుటకు ప్రారంభించెను. ఆ పిదప తన తమ్ముని సంచిలో నుండి యా గిన్నెను తీసెను. ఇట్లు మేము యూసుపునకు యుక్తి చూపితిమి. దేవుఁడు కోరినది తప్ప, యూసుపు తన తమ్ముని ఆ రాజు చట్టమునుబట్టి తీసికొనఁజాలకుండెను. మేము కోరిన వారి దర్జాలను గొప్పవిగాఁజేయుదుము. తెలిసిన ప్రతివానికంటెను ఎక్కువ తెలిసినవాఁడొకఁ డున్నాఁడు. 77. వారు "ఈతఁడు దొంగలించినచో, ఇంతకుముందు కూడ ఈతని అన్న దొంగిలించియున్నాఁడు" అని పలికిరి. అపుడు యూసుపు తన మనస్సులో మెల్లగా వారికి దెలియపఱచక "మీరే చాల చెడ్డవారలు. మీరు పలుకునది దేవునికి బాగుగఁ దెలియును" అని అనుకొనెను. 78., వారు "ఓ మంత్రి! ఆతనికి చాల వయస్సు చెల్లిన తండ్రి గలఁడు. కావున అతనికి బదులుగ మాలో నొక్కని నుంచుకొనుము. నీవు మేలు చేయువాఁడవుగా మాకు కనఁబడుచున్నావు" అని పలికిరి.

79. ఖాల-మఆ-జల్లాహి-అన్-నాఖుజ-ఇల్లా-మన్-
వజద్నా-మతా-అనా-ఇన్-దహూ-ఇన్నా-ఇజల్-ల-
జాలిమూన్. 80. ఫ-లమ్మస్-తై-అసూ-మిన్‌హు-ఖలసూ-
నజియ్యన్. ఖాల-కబీరు-హుమ్-అలమ్-తఅ్-లమూ-
అన్న-అబా-కుమ్-ఖద్-అఖజ-అలై-కుమ్-మౌ-సిఖమ్-
మినల్లాహి-వ-మిన్-ఖబ్లు-మా-ఫర్రత్-తుమ్-ఫీ-యూసుఫ-
ఫలన్-అబ్-రహల్-అర్జ-హత్తా-యాజన-లీ-అబీ-ఔ-
యహ్కు-మల్లాహు-లీ-వ-హువ-ఖైరుల్-హాకిమీన్. 81.
ఇర్-జిఊ-ఇలా-అబీకుమ్-ఫఖూలూ-యా-అబానా-
ఇన్నబ్-నక-సరఖ-వమా-షహిద్నా-ఇల్లా-బిమా-అలిమ్నా-
వమా-కున్నా-లిల్-గైబి-హాఫి-జీన్. 82. వస్-అలిల్-
ఖర్యతల్-లతీ-కున్నా-ఫీహా-వల్-ఈరల్-లతీ-అఖ్-
బల్నా-ఫీహా.వ-ఇన్నా-ల-సాదిఖూన్. 83. ఖాల-బల్-
సవ్వలత్-లకుమ్-అన్-ఫుసుకుమ్-అమ్రన్. ఫసబ్రున్-జమీ
లున్. అసల్లాహు-అన్‌యాతి-యనీ-బిహిమ్-జమీ-అన్.
ఇన్నహూ-హువల్-అలీముల్-హకీమ్. 84. వ-తవల్లా-
అన్-హుమ్-వ-ఖాల-యా-అసఫా-అలా-యూసుఫ-వబ్-
యజ్-జత్-ఐనాహు-మినల్-హుజ్‌ని-ఫహువ-కజీమ్. 85.
ఖాలూ-తల్లాహి-తఫ్- తఉ-తజ్‌కురు-యూసుఫ-హత్తా-
తకూన-హరజన్-ఔ-తకూన-మినల్-హాలికీన్. 86. ఖాల-
ఇన్నమా-అష్-కూ-బస్సీవ-హుజ్-నీ. ఇలల్లాహి-వ-అఅ్-
లము-మినల్లాహి-మా-లా-తఅ్-లమూన్.

وما ابرئ ۱۳ ۲۴۶ يوسف ۱۲

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗۤ
اِنَّاۤ اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ ﴿۷۹﴾ فَلَمَّا اسْتَايْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا ؕ
قَالَ كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْۤا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ
مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ
اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْۤ اَبِيْۤ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ
خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿۸۰﴾ اِرْجِعُوْۤا اِلٰۤى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰۤاَبَانَاۤ اِنَّ
ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَاۤ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا
لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ ﴿۸۱﴾ وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا
وَالْعِيْرَ الَّتِيْۤ اَقْبَلْنَا فِيْهَا ؕ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿۸۲﴾ قَالَ بَلْ
سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ؕ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ؕ عَسَى اللّٰهُ اَنْ
يَّاْتِيَنِيْ بِهِمْ جَمِيْعًا ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿۸۳﴾ وَتَوَلّٰى
عَنْهُمْ وَقَالَ يٰۤاَسَفٰى عَلٰى يُوْسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنٰهُ مِنَ
الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيْمٌ ﴿۸۴﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوْسُفَ حَتّٰى
تَكُوْنَ حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ﴿۸۵﴾ قَالَ اِنَّمَاۤ اَشْكُوْا
بَثِّيْ وَحُزْنِيْۤ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۸۶﴾

منزل ۳

79. యూసుపు "మా సొమ్ము ఎవ్వనియొద్ద లభించినదో వానిని వదలి యింకొక నిని పట్టుకొనకుండుటకై
మేము దేవుని శరణుచొచ్చుచున్నాము. అట్లు చేసినచో మేము అన్యాయము చేసిన వారల మగుదుము" అని పలికెను.
80. పిదప వారు అతని విషయమున నిరాశులై ఆలోచించుటకు ఏకాంతమున చేరిరి. వారిలో పెద్దవాఁడు "మీ
తండ్రి మీచే దేవుని ప్రమాణము చేయించి వాగ్దానము గైకొని యున్నాఁడు అని మీకుఁదెలియదా! మీరు ఇంతకుముందు
యూసుపు విషయమున నేరము చేసియున్నారు. కావున నా తండ్రి నాకు సెలవు నొసంగునంతవఱకును లేదా నా
విషయమున దేవుఁడు ఆజ్ఞాపించునంత వరకు నేను ఈ దేశమును వదలిపెట్టను దేవుడు సరియైన యాజ్ఞ చేయువాఁడు.
81. మీరు మీ తండ్రి యొద్దకు తిరిగిపోయి, "ఓ తండ్రీ! నీ కుమారుఁడు దొంగతనము చేసెను. మాకు తెలిసిన
దానిని మాత్రమే మేము పలికితిమి. మేము మఱుఁగు విషయముల నెఱింగినవారము కాము. 82. మేమున్న
యూరివారలను మేము వచ్చిన బిడారము వారి నడుగుము. మేము నిశ్చయముగ సత్యము పలుకుచున్నాము" అని
పలుకుఁడని చెప్పెను. 83. యాఖూబు "మీ యాత్మలు ఒక మాటను కల్పించి కొన్నవి. ఇఁక ఓపిక వహించుటయే
మేలు...బహుశ దేవుఁడు వారలందఱిని నా యొద్దకు తీసికొని వచ్చును. నిశ్చయముగ అతఁడే సర్వజ్ఞుడు
వివేచనాపరుఁడు" అని పలికెను. 84. అతఁడు వారి నుండి ముఖము త్రిప్పికొని "అయ్యో యూసుఫా!" అని పలికెను.
మఱియు అతని కన్నులు దుఃఖము వలన తెల్లనాయెను. అతఁడు దుఃఖముతో నిండియుండెను. 85. వారు "దేవుని
సాక్షి! నీవు క్షీణించిపోవునంత వఱకును లేదా చచ్చిపోవునంత వఱకును నీవు యూసుపును జ్ఞప్తి చేయుచునే యుందువు'
' అని పలికిరి. 86. అపుడు యాఖూబు "నా విచారమును దుఃఖమును దేవునికే తెలుపుచున్నాను. మీకుఁదెలియనది
దేవుని వలన నాకుఁ దెలియును" అని పలికెను.

87. యా-బనియ్యె జ్-హబూ-ఫత-హేస్-ససూ-మిన్-యూసుఫ-వ-అఖీహి-వలా. తైఅసూ-మిర్-రౌ-హిల్లాహి-ఇన్నహూ-లా-యై-అసుమిర్-రౌ-హిల్లాహి-ఇల్లల్-ఖౌముల్-కాఫిరూన్. 88. ఫలమ్మా-దఖలూ-అలైహి-ఖాలూ-యా-అయ్యుహల్-అజీజు-మస్సనా-వ-అహ్-ల-నజ్-జుర్రు-వ-జీనా-బి-బిజా-అతిమ్-ముజ్-జాతిన్-ఫ-ఔ-ఫి. లనల్-కైల-వత-సేద్దఖ్-అలైనా. ఇన్నల్లాహ-యజ్‌జిల్-ముత-సద్ది-ఖీన్. 89. ఖాల-హల్-అలిమ్-తుమ్-మా-ఫఅల్-తుమ్-బి-యూసుఫ-వ-అఖీహి ఇజ్-అన్తుమ్-జాహిలూన్. 90. ఖాలూ-అ-ఇన్నక-ల-అన్త-యూసుఫు. ఖాల-అన-యూసుఫు-వ-హాజా-అఖీ-ఖద్-మన్నల్లాహు-అలైనా. ఇన్నహూ-మన్-యత్తఖి-వ-యస్‌బిర్-ఫ-ఇన్నల్లాహ-లా-యుజీఉ-అజ్-రల్-ముహ్‌సినీన్. 91. ఖాలూ-తల్లాహి-లఖద్-ఆసర-కల్లాహు-అలైనా-వఇన్-కున్నా-ల-ఖాతి-ఈన్. 92. ఖాల-లా-తస్-రీబ-అలై కుముల్-యౌమ-యగ్-ఫిరుల్లాహు-లకుమ్-వహువ-అర్-హముర్-రాహి-మీ న్. 93. ఇజ్‌హబూ-బి-ఖమీ-సీ-హాజా-ఫఅల్-ఖూహు-అలా వజ్‌హి-అబీ-యాతి-బసీరన్-వా-తూనీ-బి-అహ్-లికుమ్-అజ్‌మ ఈన్. 94. వ-లమ్మా-ఫసే-లతిల్-ఈరు-ఖాల-అబూ-హుమ్-ఇన్నీ-ల-అజిదు-రీహ-యూసుఫ-లౌలా-అన్-తుఫన్ని-దూని. 95. ఖాలూ-తల్లాహి-ఇన్నక-లఫీ-జలా-లికల్-ఖదీమ్-.

وما أبرئ ١٣ ٢٤٧ يوسف ١٢

يٰبني اذهبوا فتحسسوا من يوسف وأخيه ولا تايئسوا
من روح الله ۖ إنه لا يايئس من روح الله إلا القوم
الكٰفرون ﴿٨٧﴾ فلما دخلوا عليه قالوا يٰأيها العزيز مسنا
وأهلنا الضر وجئنا ببضاعة مزجٰىة فأوف لنا الكيل
وتصدق علينا ۖ إن الله يجزي المتصدقين ﴿٨٨﴾ قال
هل علمتم ما فعلتم بيوسف وأخيه إذ أنتم جٰهلون ﴿٨٩﴾
قالوا أإنك لأنت يوسف ۖ قال أنا يوسف وهٰذا أخي ۖ
قد من الله علينا ۖ إنه من يتق ويصبر فإن الله
لا يضيع أجر المحسنين ﴿٩٠﴾ قالوا تالله لقد اٰثرك
الله علينا وإن كنا لخٰطئين ﴿٩١﴾ قال لا تثريب عليكم
اليوم ۖ يغفر الله لكم ۖ وهو أرحم الرٰحمين ﴿٩٢﴾ اذهبوا
بقميصي هٰذا فألقوه علىٰ وجه أبي يأت بصيرا ۚ
وأتوني بأهلكم أجمعين ﴿٩٣﴾ ولما فصلت
العير قال أبوهم إني لأجد ريح يوسف ۖ لولا أن
تفندون ﴿٩٤﴾ قالوا تالله إنك لفي ضلٰلك القديم ﴿٩٥﴾

منزل ٣

87. "ఓ నా పుత్రులార! మీరుపోయి యూసుఫును ఆతని సహోదరుని వెదకుఁడు. మీరు దేవుని దయనుగూర్చి యాశ వదలకుఁడు. నిశ్చయముగ అవిశ్వాసులు తప్ప నితరులు దేవుని దయనుగూర్చి ఆశవదలరు" అని యాఖూబు పలికెను. 88. ఆ పిదప వారు యూసుఫు నొద్దకుఁజేరి "ఓ మంత్రి ! మాకును మాయింటివారికిని చాల కష్టము కలిగినది. మేము కొంత డబ్బు తెచ్చియున్నాము. కావున మాకు సంపూర్ణమైన ధాన్యపు భర్తీ నొసంగుము. మాకు దాన మొసంగుము. నిశ్చయముగ దేవుఁడు దానము చేయువారికి ప్రతిఫల మొసంగును" అని పలికిరి. 89. "మీరు అజ్ఞానులుగా నున్నపుడు యూసుఫనకును ఆతని సహోదరునకును మీరేమీ చేసితిరో మీకు తెలియునా" అని యాతఁడు పలికెను. 90. ఏమి? నీవు వాస్తవముగ యూసుఫువేనా అని వారు పలికిరి. "నేను యూసువును. మఱి యితఁడు నా తమ్ముఁడు. దేవుఁడు మాకు మేలు చేసియున్నాఁడు. నిశ్చయముగ నెవరు భయపడి యోర్పుగలిగి యుందురో అట్టి సత్కర్మల ఫలమును దేవుఁడు వృథపఱుపఁడు" అని యూసుఫు పలికెను. 91. వారు "దేవుని సాక్షి! నిశ్చయముగ దేవుఁడు మాకంటె నీకు ఘనత నొసంగి నిన్ను ఎన్నుకొని యున్నాఁడు. మేమే తప్పుచేసి యున్నాము' అని పలికిరి. 92. "ఈ దినము మీపై ఎట్టి నిందయు లేదు. దేవుఁడు మిమ్ము క్షమించును గాక! ఆతఁడే అందఱి కంటెను నెక్కువ దయగలవాఁడు. 93. ఈ నాయంగీ తీసికొనిపోయి దీనిని నా తండ్రి ముఖముపై కప్పుఁడు. ఆతని కన్నులకు దృష్టివచ్చును. మీ యింటి వారి నందఱిని నా యొద్దకు తీసికొని రండు" అని యూసుఫు పలికెను. 94. బిడారము వెడలఁగనే వారి తండ్రి "నీవు మతిచెడిన ముసలివాఁడవు అని మీరు నన్ను చెప్పకున్నచో నిశ్చయముగ నాకు యూసుఫు వాసన వచ్చుచున్నది" అని పలికెను. 95. "దేవునిసాక్షి! నీవు నీ ప్రాఁత పొరపాటులో పడియున్నావు' అని వారు పలికిరి.

96. ఫలమ్మా-అన్-జా అల్-బషీరు-అల్-ఖాహు-తేలా-వజ్-హిహీ-ఫర్-తద్ద-బసీరన్-ఖాల-అలమ్-అఖుల్-లకుమ్-ఇన్నీ-అతేలము-మినల్లాహి-మాలా-తతే-లమూన్. 97. ఖాలూ-యా-అబా-నస్-తగ్-ఫిర్-లనా-జునూ-బనా-ఇన్నా-కున్నా-ఖాతి-ఈన్. 98. ఖాల-సౌఫ-అస్-తగ్-ఫిరు-లకుమ్-రబ్బీ. ఇన్న-హూ-హువల్-గఫూరుర్-రహీమ్. 99. ఫ-లమ్మా-దఖలూ-తేలా-యూసుఫ-ఆవా-ఇలైహి-అబ-వైహి-వ-ఖాలద్-ఖులూ-మిస్ర-ఇన్-షా-అల్లాహు-ఆమినీన్. 100. వ-రఫతే-అబవైహి-తేలల్-తేర్షి-వ-ఖర్రూ-లహూ-నుజ్జ-దన్-వ-ఖాల-యా-అబతి-హాజా-తావీలు-రూయా-య-మిన్-ఖబ్లు-ఖద్-జతేలహా-రబ్బీ-హేఖ్ఖన్-వ-ఖద్-అహ్సన-బీ-ఇజ్-అఖ్-రజనీ-మినస్-సిజ్ని-వ-జాఅ-బికుమ్-మినల్-బద్వి-మిమ్-బతేది-అన్-నజేగష్-షైతాను-బైనీ-వబైన-ఇఖ్-వతీ. ఇన్న రబ్బీ-ల తీఫుల్-ల్లిమా-యషాఉ. ఇన్నాహూ-హువల్-తేలీముల్-హకీమ్. 101. రబ్బి-ఖద్-ఆతైతనీ-మినల్-ముల్కి-వ-అల్లమ్-తనీ-మిన్-తావీలిల్-అహాదీసి-ఫాతిరస్-సమా-వాతి-వల్-అర్జి-అన్త-వలియ్యీ-ఫిద్-దున్యా-వల్-ఆఖిరతి-తవఫ్-ఫనీ-ముస్-లిమన్-వ-అల్-హిఖ్- నీ-బిస్-సాలిహీన్. 102. జాలిక-మిన్-అంబా-ఇల్-గైబి-నూహీహి-ఇలైక-వమా-కున్త-ల-దైహిమ్-ఇజ్-అజ్-మ డూ-అమ్-రహుమ్-వ-హుమ్-యమ్-కురూన్.

وما ابرئ ١٣ ٢٤٨ يوسف ١٢

فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِيْرُ اَلْقٰىهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِيْرًا ۚ
قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ ۚ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٩٦﴾
قَالُوْا يٰٓاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَآ اِنَّا كُنَّا خٰطِـِٕيْنَ ﴿٩٧﴾
قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٩٨﴾
فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوْا
مِصْرَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ﴿٩٩﴾ ؕ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ
وَخَرُّوْا لَهٗ سُجَّدًا ۚ وَقَالَ يٰٓاَبَتِ هٰذَا تَاْوِيْلُ رُءْيَايَ مِنْ
قَبْلُ ۫ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّيْ حَقًّا ؕ وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْٓ اِذْ اَخْرَجَنِيْ
مِنَ السِّجْنِ وَجَآءَ بِكُمْ مِّنَ الْبَدْوِ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ نَّزَغَ
الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ ؕ اِنَّ رَبِّيْ لَطِيْفٌ لِّمَا يَشَآءُ ؕ
اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَنِيْ مِنَ الْمُلْكِ وَ
عَلَّمْتَنِيْ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۫
اَنْتَ وَلِيّٖ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِيْ مُسْلِمًا وَّاَلْحِقْنِيْ
بِالصّٰلِحِيْنَ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ۚ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْٓا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ ﴿١٠٢﴾

منزل ٣

96. ఆ పిదప సువార్త తెచ్చువాఁడు వచ్చి యాతని ముఖముపై ఆ యంగీని కప్పఁగనే అతఁడు చూడఁగలిగెను. "మీకు తెలియనది నాకు దేవుని వలన తెలియును. అని మీతోఁ జెప్పలేదా" అని యాఖూబు పలికెను. 97. వారు " ఓ తండ్రీ! మా పాపముల విషయమున దేవుని యొద్ద మా కొఱకు క్షమాపణ వేఁడుము. నిశ్చయముగ మేము తప్పు చేసిన వారలము" అని పలికిరి. 98. "కొంత నిదానింపుఁడు. నా ప్రభువును మీ కొఱకు క్షమాపణ వేఁడెదను. నిశ్చయముగ అతఁడే క్షమించువాఁడు, దయాళువు" అని యాఖూబు పలికెను. 99. పిదప వారు యూసుపు నొద్దకు పోయి చేరఁగా ఆయన తన తల్లిదండ్రులకు తన యొద్ద స్థానము నొసంగెను. దేవుఁడు కోరినచో శాంతియుతముగ మీరు మిసరులో ప్రవేశింపుఁడు" అని యూసుపు పలికెను. 100. అతఁడు తన తల్లిదండ్రులను సింహాసనముపై కూర్చుండఁబెట్టెను. వారందఱు ఆతనికి సాష్టాంగపడిరి. యూసుపు "ఓ తండ్రీ! పూర్వము నాకు వచ్చిన స్వప్న భావమిది. దానిని నా ప్రభువు నిజమైనదిఁగా జేసెను. అతఁడు నన్ను చెఱసాలనుండి విడిపించినపుడు అనుగ్రహించెను. నాకును నా సహోదరులకును సైతాను కలహము కలిగించిన పిదప గ్రామమునుండి మిమ్ము తీసికొని వచ్చెను. నిశ్చయముగా నా ప్రభువు తాను కోరినది, ఉపాధ్యాయముగాఁ జేయుచున్నాఁడు. నిశ్చయముగ అతఁడే సర్వము తెలిసినవాఁడు. ఉపాయశాలియు. 101. ఓ నా ప్రభువా! నీవు నాకు కొంత రాజ్యము నొసంగితివి. విషయముల వాస్తవమును నాకు నేర్పితివి. ఆకాశములకును భూమికిని సృష్టికర్తవు నీవే. ఇహమునందును పరమునందును నాకు రక్షకుఁడవు. నీవు నన్ను భక్తునిఁగనే మరణింపఁజేయుము. పుణ్యాత్ములతోఁజేర్పుము" అని పలికెను. 102. ఓ ముహమ్మదు! ఇది యగోచరమైన విషయము. దీనిని నీకు తెలపుచున్నాము. వారు తమ కార్యమును నిశ్చయించి కుట్ర పన్నుచున్నపుడు నీవు వారియొద్ద లేకుంటివి.

103. వ-మా-అక్-సరున్నాసి-వలౌ-హేరస్-త-బి-
మూమినీన్. 104. వ-మాతస్-అలు-హుమ్-తలైహి--మిన్-
అజ్రిన్-ఇన్-హువ-ఇల్లా-జెక్-రుల్-లిల్-తల-మీన్.
105. వ-క-అయ్యిమ్-మిన్-ఆయతిన్-ఫిస్-సమా-వాతి-
వల్-అర్జి-య-ముర్రూన-తలైహా-వహుమ్ తన్-హా-
ముత్-రిజూన్. 106. వమా-యూమిను-అక్సరు-హుమ్-
బిల్లాహి-ఇల్లా-వహుమ్-ముష్-రికూన్. 107. అఫ-అమీనూ-
అన్-తాతియ-హుమ్-గాషి-యతుమ్-మిన్-తజా-బిల్లాహి-
ఔ-తాతి-యహుముస్-సాతేతు-బగ్తతన్-వహుమ్-లా-
యష్-ఉరూన్. 108. ఖుల్-హాజే-హీ-సబీలీ-అద్-ఊ.
ఇలల్లాహి-తలా-బసీ-రతిన్-అన-వ-మనిత్-తబ-అనీ. వ-
సుబ్-హానల్లాహి-వ మా-అనా-మినల్-ముష్రికీన్. 109.
వమా-అర్-సల్నా-మిన్-ఖబ్లిక-ఇల్లా-రిజా-లన్-నూహీ-
ఇలైహిమ్-మిన్-అహ్-లిల్-ఖురా. అఫ-లమ్-యసీరూ-
ఫిల్-అర్జి-ఫ-యన్-జురూ-కైఫ-కాన-తఖీ-బతుల్-
లజీన-మిన్-ఖబ్-లిహిమ్. వల-దారుల్-ఆఖిరతి-ఖైరుల్-
లిల్ల-జీనత్-తఖౌ. అఫలా-తత్-ఖిలూన్. 110. హత్తా-ఇజస్-
తై-అసర్-రుసులు-వ-జన్నూ-అన్న-హుమ్-ఖద్-
కుజిబూ-జాఅ-హుమ్-నస్-రునా-ఫ-నుజ్-జియ-మన్-
నషాఉ. వలా-యురద్దు-బాసునా-తనిల్-ఖౌమిల్-ముజ్-
రిమీన్. 111. లఖద్-కాన-ఫీ-ఖసే-సిహిమ్-ఇబ్-రతుల్-లి-
ఉలిల్-అల్-బాబి. మాకాన-హదీసన్-యుఫ్-తరా-
వలాకిన్-తస్దీ-ఖల్-లజీ-బైన-యదైహి-వ-తఫ్-సీల-
కుల్లి-షైఇన్-వ-హుదన్-వ-రహ్-మతల్-లిఖౌ-మిన్-
యూమినూన్.

وَمَآ اَكۡثَرُ النَّاسِ وَلَوۡ حَرَصۡتَ بِمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿١٠٣﴾ وَمَا تَسۡـَٔلُهُمۡ عَلَيۡهِ
مِنۡ اَجۡرٍ ؕ اِنۡ هُوَ اِلَّا ذِكۡرٌ لِّلۡعٰلَمِيۡنَ ﴿١٠٤﴾ وَكَاَيِّنۡ مِّنۡ اٰيَةٍ فِى
السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ يَمُرُّوۡنَ عَلَيۡهَا وَهُمۡ عَنۡهَا مُعۡرِضُوۡنَ ﴿١٠٥﴾
وَمَا يُؤۡمِنُ اَكۡثَرُهُمۡ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمۡ مُّشۡرِكُوۡنَ ﴿١٠٦﴾ اَفَاَمِنُوۡۤا اَنۡ
تَاۡتِيَهُمۡ غَاشِيَةٌ مِّنۡ عَذَابِ اللّٰهِ اَوۡ تَاۡتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغۡتَةً وَّ
هُمۡ لَا يَشۡعُرُوۡنَ ﴿١٠٧﴾ قُلۡ هٰذِهٖ سَبِيۡلِىۡۤ اَدۡعُوۡۤا اِلَى اللّٰهِ ؔ عَلٰى
بَصِيۡرَةٍ اَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِىۡ ؕ وَسُبۡحٰنَ اللّٰهِ وَمَاۤ اَنَا مِنَ الۡمُشۡرِكِيۡنَ ﴿١٠٨﴾
وَمَاۤ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ قَبۡلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوۡحِىۡۤ اِلَيۡهِمۡ مِّنۡ اَهۡلِ الۡقُرٰى ؕ
اَفَلَمۡ يَسِيۡرُوۡا فِى الۡاَرۡضِ فَيَنۡظُرُوۡا كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيۡنَ
مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ؕ وَلَدَارُ الۡاٰخِرَةِ خَيۡرٌ لِّلَّذِيۡنَ اتَّقَوۡا ؕ اَفَلَا تَعۡقِلُوۡنَ ﴿١٠٩﴾
حَتّٰۤى اِذَا اسۡتَيۡـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوۡۤا اَنَّهُمۡ قَدۡ كُذِبُوۡا جَآءَهُمۡ
نَصۡرُنَا ۙ فَنُجِّىَ مَنۡ نَّشَآءُ ؕ وَلَا يُرَدُّ بَاۡسُنَا عَنِ الۡقَوۡمِ الۡمُجۡرِمِيۡنَ ﴿١١٠﴾
لَقَدۡ كَانَ فِىۡ قَصَصِهِمۡ عِبۡرَةٌ لِّاُولِى الۡاَلۡبَابِ ؕ مَا كَانَ
حَدِيۡثًا يُّفۡتَرٰى وَلٰـكِنۡ تَصۡدِيۡقَ الَّذِىۡ بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَ
تَفۡصِيۡلَ كُلِّ شَىۡءٍ وَّهُدًى وَّرَحۡمَةً لِّقَوۡمٍ يُّؤۡمِنُوۡنَ ﴿١١١﴾

103. నీవెంతకోరినను పెక్కురు విశ్వసించువారు కారు. 104. నీవు ఖురాను ప్రచారమునకును వారిని ప్రతిఫలము నడుగుట లేదు. ఇది సర్వజగత్తునకు బోధ మాత్రమే. 105. ఆకాశములలోను భూమిలోను అనేక సూచనలు గలవు. వారు వానిని చూచుచు గమనింపక పోవచున్నారు. 106. వారిలోని పెక్కుమంది దేవునిని విశ్వసించు చున్నప్పటికిని వారు దేవునికి సాటికల్పించుచున్నారు. 107. ఏమి! దేవుని శిక్ష కలిగి వారిని క్రమ్ముకొనుననియు లేదా ఆకస్మికముగ వారికి తెలియకుండ ప్రళయకాలము వచ్చుననియు వారికి భయము లేదా! 108. "ఇది నా మార్గము నేనును, నన్ను అనుసరించిన వారును స్పష్టమగు సూచన ననుసరించి దేవునివైపు పిలుచుచున్నారము. దేవునికి సాటి కల్పించువారిలో నేను లేను" అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 109. నీకు పూర్వము మేము ప్రవక్తల నియమించి పంపిన వారందఱును నగర నివాసులగు పురుషులే. వారికి మేము సందేశము పంపుచుంటిమి. మఱేమి ఈ జనులు తమ పూర్వుల గతి యేమాయెనో చూచుటకు దేశములోసంచారము చేయలేదా! భయభక్తులు గలవారికి పరలోక గృహము చాల మేలైనది. ఏమి! మీరిపుడైనను గ్రహింపరా! 110. తుదకు ప్రవక్తలు నిరాశచెందుచు తమతో అసత్యము పలుకఁబడినది అని తలఁచుచుండఁగా వారికి మా సహాయము లభించెను. ఆ పిదప మేము కోరిన వారిని రక్షించితిమి. పాపాత్ములైన వారి నుండి మా శిక్ష తొలఁగదు. 111. నిశ్చయముగా బుద్ధిమంతులకు వారి వృత్తాంతములలో బోధ గలదు. ఖురాను కల్పింపఁబడిన మాట కాదు. కాని యిది తనకు పూర్వమున్న వానిని దృఢపఱచునది. ప్రతి విషయమును వివరించునది. విశ్వసించు జనులకు ఇది సన్మార్గమునకును దయకును మూలకారణము.